

Friedrich Ebert: Heidelberg, 4 februari 1871 – Berlijn, 28 februari 1925

Friedrich Ebert was een Duits politicus van de Sociaaldemocratische Partij van Duitsland (SPD).

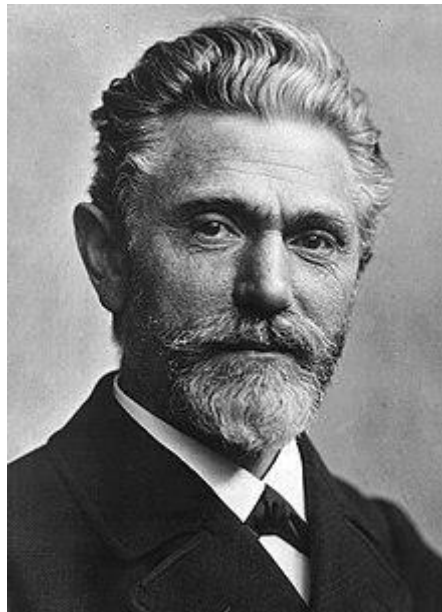

1e Rijkspresident van Duitsland

Ambtstermijn: 11 februari 1919 –28 februari 1925

Opvolger: Paul von Hindenburg

Toen Ebert verkozen werd tot leider van de SPD na de dood van August Bebel, waren de partijleden van de SPD diep verdeeld over de partijsteun aan de Eerste Wereldoorlog.

August Bebel

Ebert steunde de Burgfrieden en probeerde de oorlogstegenstanders in de partij te isoleren. Na de oorlog en het einde van de monarchie diende hij als de eerste president van Duitsland, van 1919 tot zijn dood.

Rijkspresidentenpaleis op de Wilhelmstraße in Berlijn.

Voordat hij verkozen werd tot president, diende hij kort als voorzitter van de Raad van Volkscommissarissen tijdens de eerste maanden van de Weimarrepubliek. Nadat hij werd uitgeroepen tot nieuwe president, kwam de regering samen met het leger en het rechtse vrijkorps tussenbeide bij linkse opstanden. Dit resulteerde in de dood van verscheidene linkse politici en het einde van de samenwerking tussen de SPD en de Onafhankelijke Sociaaldemocratische Partij van Duitsland (USPD).

Na de opstanden veranderde hij zijn beleid in een "beleid van compenseren" tussen links en rechts, tussen de werknemers en de ondernemingen. Hiervoor volgde hij een beleid van broze coalities. Dit resulteerde in een aantal problemen, zoals het feit dat de SPD tijdens de crisis van 1923 akkoord ging met verlenging van werktijd zonder extra betalingen voor de arbeiders, terwijl de conservatieven niets wilden weten van extra belastingen voor de rijken ter compensatie. Zijn dood wordt gezien als een belangrijke breuk in de Weimarrepubliek, die minder dan een decennium later niet meer zou bestaan. Na zijn dood werd monarchist Paul von Hindenburg verkozen tot rijkspresident.

Paul von Hindenburg